

jeg vil ogsaa antage efter hele den Stilling, Mindretallet har taget til Lovforslaget, at det ikke vilde være det meget imod, at Indskrænkningen ikke skulde faa praktisk Betydning. Men denne Betragtning har jeg ikke kunnet gaa ind paa, og jeg tror ogsaa, det maa indrømmes, at der ere saa mange Kommunalbestyrelser, som er Tilhængere af en fri Beværternæring i al Almindelighed, at de vilde betragte deres Indstilling som noget rent formelt, saaledes at den kunde man i alle Tilfælde gøre Regning paa som given, og ethvert Rygstød for Nægtelsen fra Ministeriets Side vilde da ganske savnes. Det har forekommet mig rigtigt, naar Lovgivningsmagten beskæftiger sig med et Spørgsmaal som dette, da at opstille visse Regler, indenfor hvilke Bemyndigelsen skulde holde sig. Denne Betragtning har jeg ogsaa haft Lejlighed til at gøre gældende overfor Flertallet, der jo har sluttet sig til den i Ændringsforslagene Nr. 3 og 4.

Den ærede Ordfører (Goos) udtalte sig om de Vedtægter, som ere givne i forskellige Byer — jo ikke i alle — angaaende Værtshusholderborgerskab, og gjorde den Betragtning gældende, at Vedtægterne i Almindelighed havde Ministeriet nægtet at ophæve, medens det ikke havde nægtet at give Tillægsvedtægter til allerede bestaaende. Jeg kan bekræfte, at denne Antagelse er ganske rigtig, der er tidligere givet saadanne Tillægsvedtægter, og det er ogsaa fremdeles saa, at Ministeriet i paa kommende Tilfælde har sagt, at det eventuelt vil være villigt til at give saadanne Tillægsvedtægter. Forholdet med disse Vedtægter er dette, at der i en stor Del Byer er Undtagelsesbestemmelser med Hensyn til Afholdsrestaurationer, saaledes at de almindelige Grænsbestemmelser ikke gælde med Hensyn til Afholdsrestauratorborgerskaber, og disse Bestemmelser bestaa jo fremdeles. Naar en Lov som denne træder ud i Livet, vil i en saadan By en Mand kunne løse Gæstgiverborgerskab, der giver de begrænsede Rettigheder, som fastslaas ved den her foreliggende Lov, og tillige løse et Borgerskab, der giver Ret til at holde Afholdsrestaurationer. I saadanne Byer vil der altsaa for saavidt ikke være den Begrænsning, som det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh) talte om, heller ikke naturligvis i de Byer, hvor der overhovedet slet ingen Vedtægter er, hvad jo er Tilfældet med en Del Byer, der staa nævnte i Indenrigsministeriets Skrivelse til Udvalget. Endelig er der ogsaa en Del Byer, der have Undtagelses-

bestemmelser for Restaurationer i Lystanlæg i Nærheden af Byerne, og disse Undtagelsesbestemmelser vilde jo ogsaa fremdeles bestaa. Jeg ser i det hele saaledes paa det, at hvis der fra en Kommunalbestyrelse skulde fremkomme Ønsker om en Tillægsvedtægt med et ganske bestemt begrænset Formaal for Øje, saa vil jeg ikke modsætte mig dette, ej heller medens den Lov, her er Tale om, bestaar. Thi det, der er denne Lovs Formaal, er kun at hindre Misbrug, og man har ogsaa fra alle Sider i Udvalget været enig om, at videre end Lovens Formaal egentlig gik, skulde man ikke udstrække Lovens Rækkevidde. Men hvis der i ganske bestemte Tilfælde er et stærkt Ønske hos en Kommunalbestyrelse om i Kommunens Interesse at faa skabt Muligheder for, at der kan gives en Sammenknytning af Borgerskaber, og Vedtægten ikke maatte tillade det, har man altsaa den Udvej aaben at andrage om en Tillægsvedtægt i det bestemte Tilfælde.

Disse Bemærkninger ere ogsaa Svar paa forskellige Udtalelser af det ærede 6te Medlem for 6te Kreds. Det ærede Medlem sagde, at selv om de Bestemmelser, som vare foreslaaede i Flertallets Ændringer, gennemføres, kunde det dog meget godt ske, at private Interesser vilde blive gaaede for nær. F. Eks. sagde det ærede Medlem, at en Mand, der løser Borgerskab efter 28. Februar og ikke ved noget om denne Lovs Fremsættelse, kan blive ret brøstholden. Men jeg tror dog, at det er et i højeste Grad usandsynligt Tilfælde, det ærede Medlem der opstiller. Jeg tror ikke, at det vel kan tænkes, at en Mand løste Borgerskab efter 28. Februar eller begyndte at træffe større Forberedelser her til uden at faa noget at vide om denne Lovs Fremsættelse. Det vilde sikkert være utænkeligt, at han ikke kom til Kendskab om, at en saadan Lov er fremsat, naar han endog interesserede sig saa stærkt for de Spørgsmaal, der her er Tale om, at han vilde knytte hele sit Livs økonomiske Fremtid til en Virksomhed, der berøres af Loven.

Det ærede Medlem omtalte, at Reglerne vare forskellige paa Land og i By. Ja, det ere de, og det vilde de ogsaa fremdeles være. Sagen er jo nemlig den, at der gælder meget strengere Bestemmelser om disse Forhold paa Landet end i Byerne. Paa Landet kræves der kongelig Bevilling for at kunne oprette et Gæstgiveri, medens der i Byerne kan løses Borgerskab, hvilket jo ogsaa i Fremtiden vil blive Tilfældet. Forholdene paa Land